

Op zich ben ik geen tegenstander van het quotum in het algemeen. Waar ik wel bezwaar tegen heb is dat voor het quotum alleen wordt gekeken naar mensen die minder dan het minimumloon kunnen verdienen. Het gevolg hiervan is dat bedrijven alleen maar laagopgeleide arbeidsgehandicapten aannemen, omdat deze alleen meetellen om de boete te voorkomen. Deze categorie arbeidsgehandicapten levert dus wat op. Als iemand met een arbeidshandicap wel meer dan het minimumloon kan verdienen, maar bijvoorbeeld wel aanpassingen of begrip voor zijn of haar handicap nodig heeft, dan levert het aannemen van deze persoon, niks extra's op ten op zichte van een persoon zonder arbeidshandicap. Dan zal een werkgever gauw denken, dan kan ik toch net zo goed een 'normaal' iemand aannemen, iemand die geen aanpassingen nodig heeft, maar normaal kan functioneren.

Op dit moment ben ik zelf gedeeltelijk arbeidsongeschikt en zit ik in de WIA. Ik ben niet van plan om mijn hele werkzame leven in de WIA te blijven. Maar waar ik wel bang voor ben is dat, zodra ik te veel ga verdienen voor mijn WIA, ik dan opeens geen hulp meer krijg, noch van het UWV, en noch van de gemeente, om een passende baan te krijgen en/of te behouden. Mijn arbeidshandicap is namelijk aangeboren en zal nooit overgaan, tenzij ze een medicijn hebben tegen autisme. Deze situatie weerhoudt mij ervan om te veel te gaan verdienen, dat ik mijn WIA dan kwijt raak. Ik ben bang ben dat ik dan geen andere baan kan krijgen, als ik op een gegeven moment. Ik sta op dit moment ook op de wachtlijst voor de WSW. Deze indicatie is onlangs verlengd. Dit bevestigt mij dat ik zeker een aangepaste werkplek nodig heb, ondanks dat ik kan werken, en ik dat ook heel graag wil.